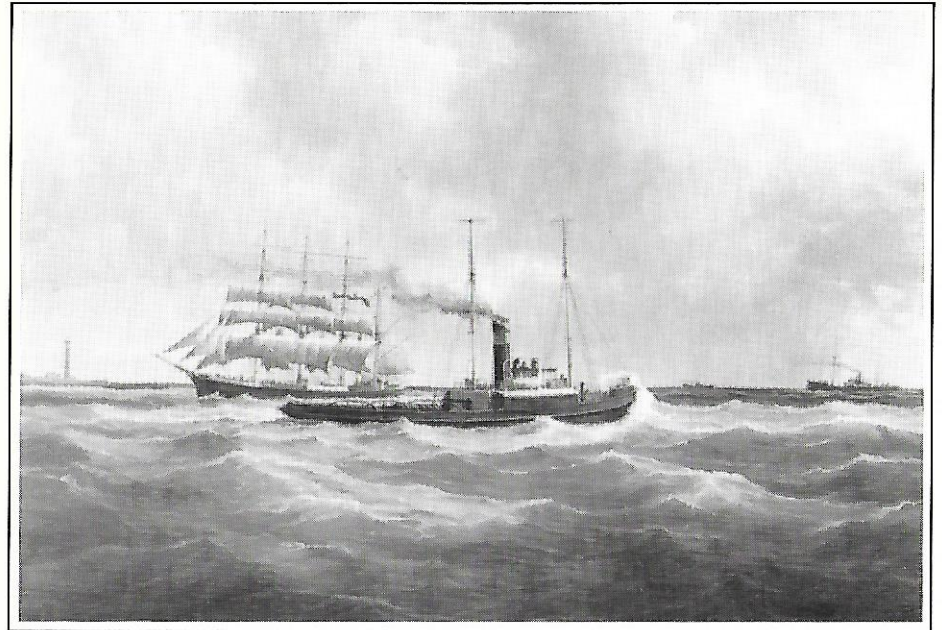

De schepen
van
Peter Sterkenburg

 A.J. Koster Gallery Schoorl
Laanweg 7-11
1871 BH Schoorl - Holland
Telefoon 02209-3179

1900

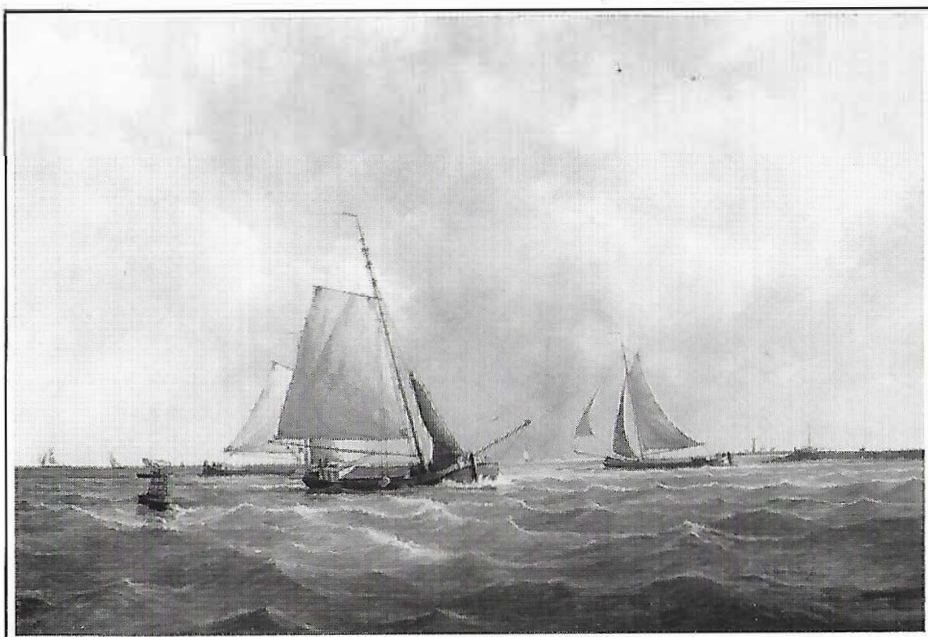
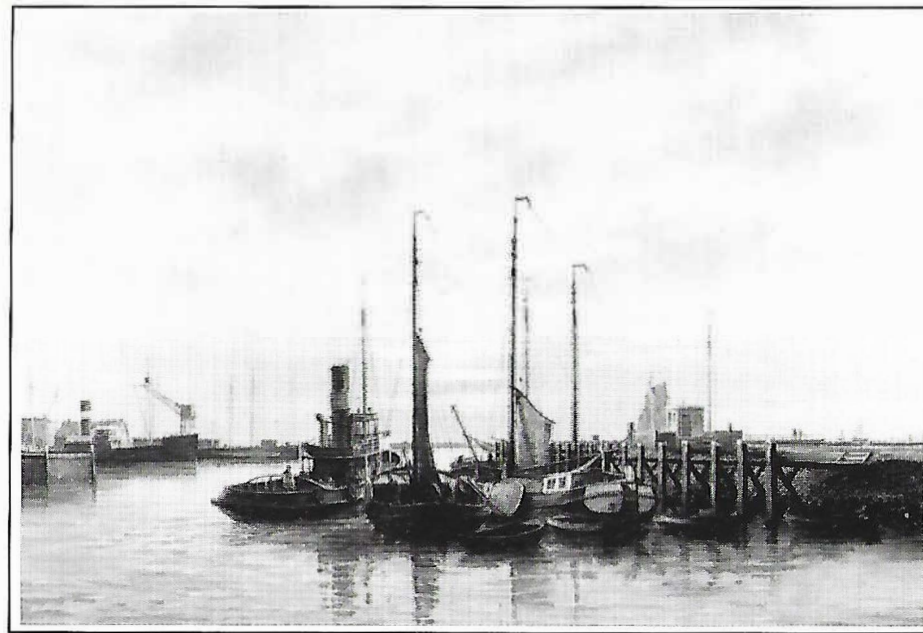
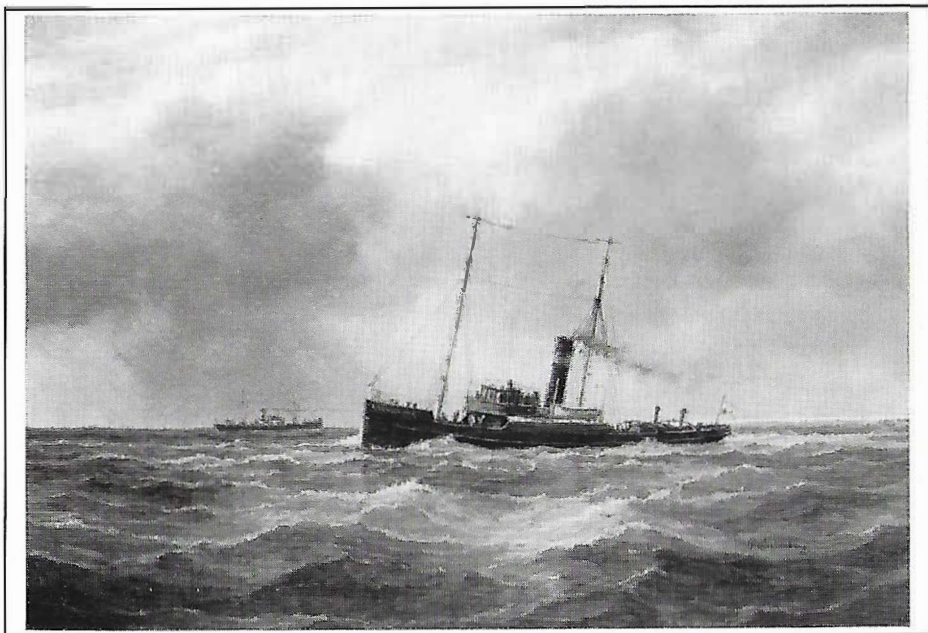

De schepen van Peter Sterkenburg

Boven:
Sleepboot
Noordzee.
Doek, 60 x 90 cm.

Omslag:
Haven in de winter.
Doek, 50 x 70 cm.

DEZE PROSPECTUS WERD VERVAARDIGD IN OPDRACHT VAN
A. J. KOSTER GALERY SCHOORL

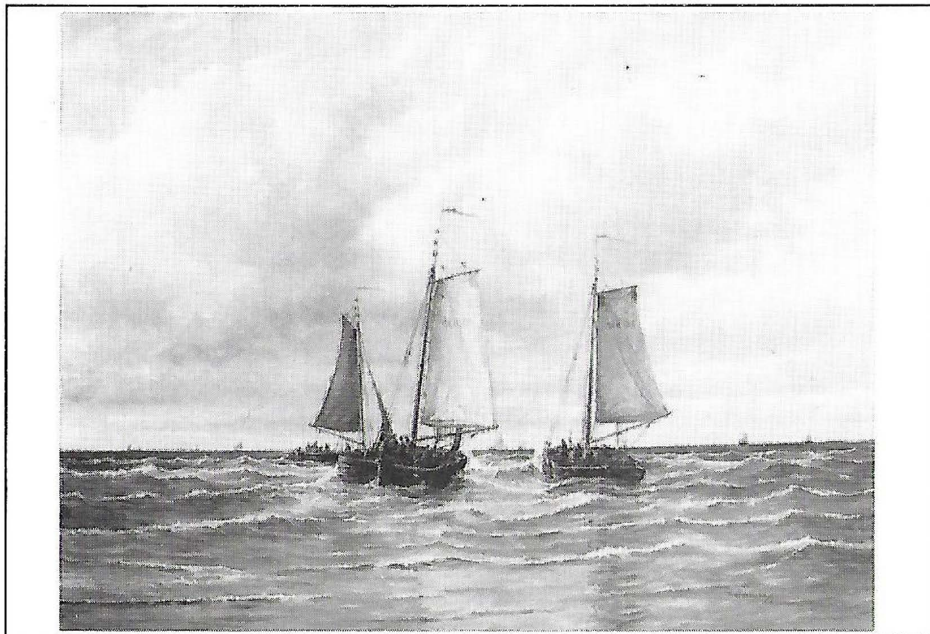
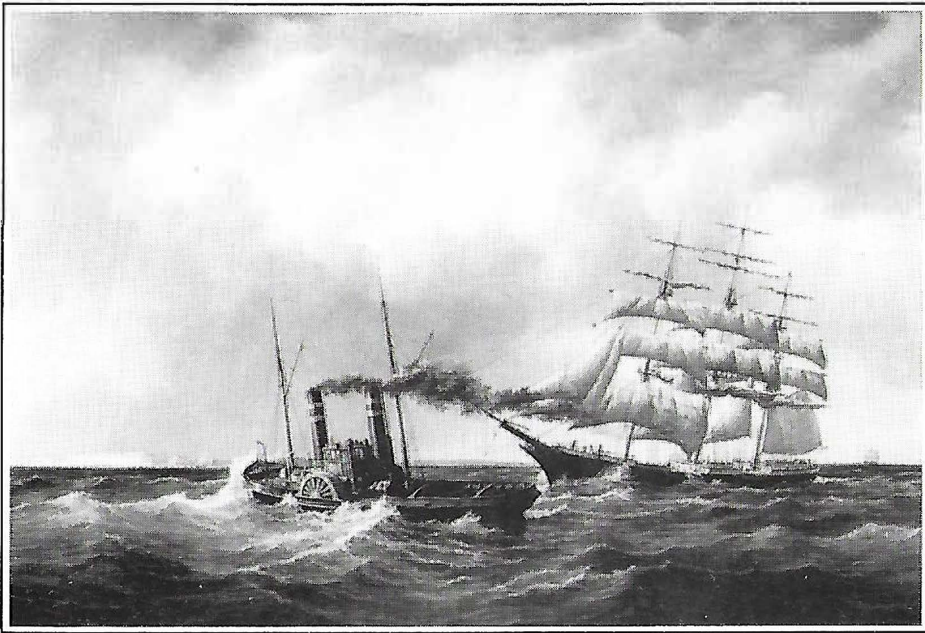
Linksboven:
Sleepboot
Lauwerszee.
Doek, 30 x 40 cm.

Linksonder: De haven in,
Doek, 50 x 70 cm.

✦ Boven: Havengezicht.
✦ Doek, 60 x 80 cm.

Terwijl in de National Gallery in London de grote tentoonstelling van oude Hollandse schilderijen "The Dutch landscape" werd georganiseerd, stond de conservatrice vol verwondering te kijken, omdat "Het Hollandse landschap in wezen toch zo weinig te bieden heeft. Als deze dame ooit ons land bezocht heeft, dan zijn haar toch maar weinig mooie plekjes onder ogen gekomen. Wanneer zij met de bewonderende ogen van Peter Sterkenburg gekeken had, dan had zij nooit zo'n opmerking gemaakt.

Peter werd op 18 december 1955 te Harlingen in Friesland geboren en deze plaats is bij uitstek geschikt om verliefd te raken op mooie plekjes. Daarbij denken we nog niet eens aan het prachtige stadhuis aan de Noorderhaven en aan de mooie oude gevels daar, want daar kijkt een jongen nog niet zo naar. Nee, Peter Sterkenburg werd geboeid door wat zich bij en op het water afspeelde. Daar voeren de boten met hun lading hout uit

Scandinavië, kwamen vrachtschepen voorbij richting Engeland. Daar vertrokken de veerboten naar Terschelling en Vlieland of vielen vissersschepen binnen met hun lading vis van de Waddenzee en Noordzee.

Buiten de stad ratelden op de scheepswerven de hamers tegen plaatstaal en kermden de boren boven alles uit.

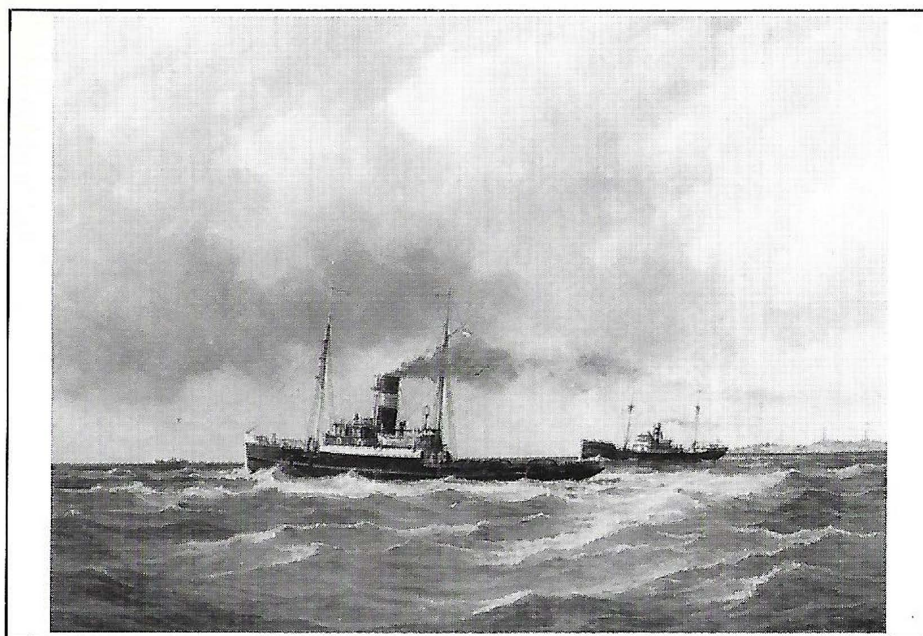
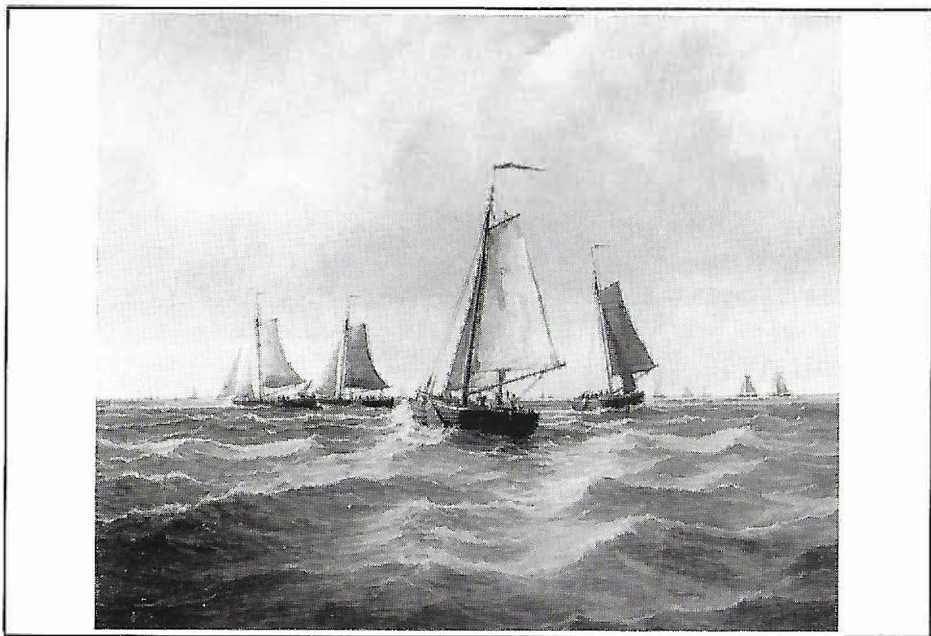
Iedere stad aan het water heeft zo haar eigen schrijvers of schilders die zij voor het leven inspireren. Zo schreef Arthur van Schendel vol verlangen naar de oude tijd van de zeilvaart zijn "Fregatschip Johanna Maria" en Harlingen heeft haar schrijver Vestdijk, die echter nauwelijks over de havenkant schreef.

Maar Harlingen heeft wel Peter Sterkenburg, die zo sterk geïnteresseerd is in de schepen van de bruine vaart dat hij nog lang niet uitgekeken is. Steeds weer vult hij zijn doeken over de oude Zuiderzee met botters van de zuidwal of met beurtjalken van Friesland naar Holland.

Linksboven:
Schepen voor
Dover.
Doek, 70 x 110 cm.

Linksonder:
Scheveningers.
Doek, 50 x 60 cm.

Boven:
Platbodems.
Doek, 30 x 40 cm.

Linksboven:
Vissersschepen.
Doek, 70 x 80 cm.

Linksonder:
Haven van
Harlingen.
Doek, 50 x 70 cm.

Boven:
Schepen voor
IJmuiden.
Doek, 40 x 50 cm.

Als jongen droomde hij weg aan de haven en luisterde naar de verhalen op school over de oude walvisvaarders die van Harlingen naar Groenland en Spitsbergen voeren.

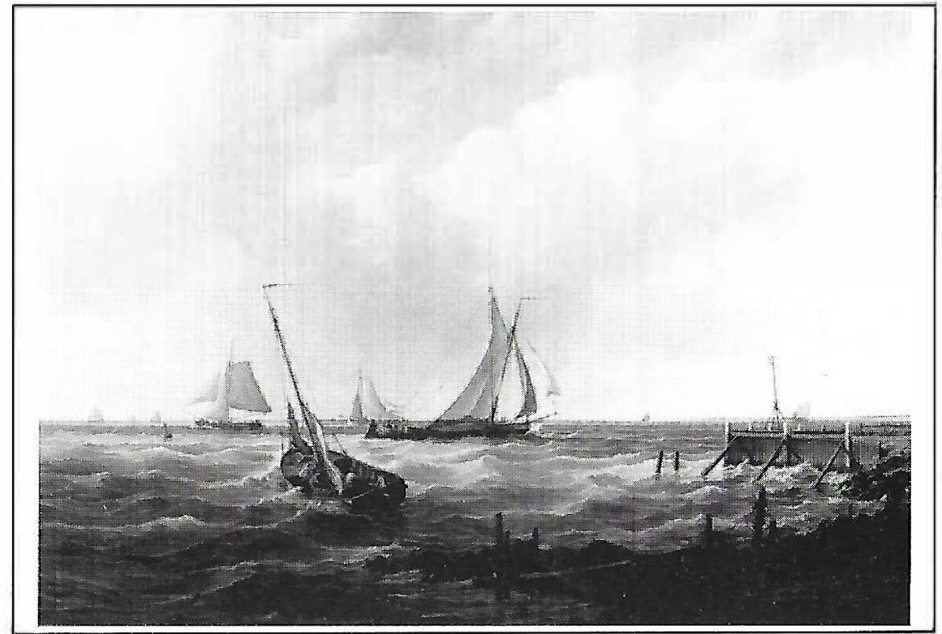
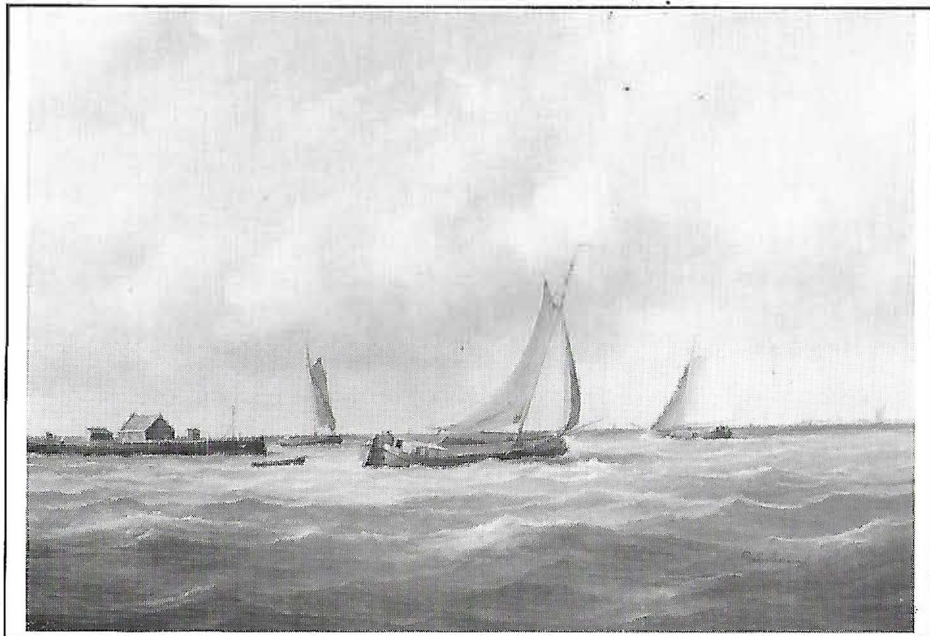
Aan woorden had hij geen behoefte, maar wel moest Peter alles tekenen of schilderen. Nederland heeft door de eeuwen heen altijd veel talent gehad en we zouden meer van onze schilders moeten weten.

De meesten van ons vatten hun kunstkennis samen met namen zoals Rembrandt, Van Gogh en Karel Appel en laten het er verder bij. Dat is erg jammer, want ook onze tijd telt weer tal van belangrijke en vooral ook goede kunstenaars.

Eén daarvan is Peter Sterkenburg met een zeer herkenbare eigen stijl.

Al was hij op zeer jeugdige leeftijd al met potlood en penseel in de weer, aan zijn voorkeur voor oude schepen hoefde niets te veranderen, want deze zijn een deel van zijn leven geworden.

Over vallen en schoten, over katten en geien, over zeilen en zwaarden hoeft niemand hem iets wijs te

Linksonder:
Twee platbodems.
Doek, 40 x 50 cm.

Linksboven:
De haven uit.
Doek, 30 x 40 cm.

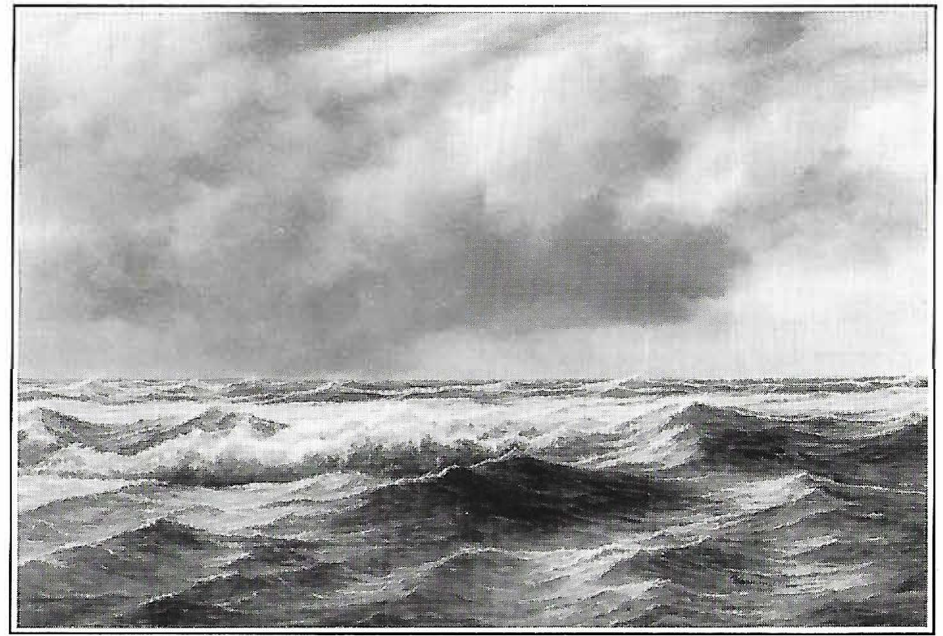
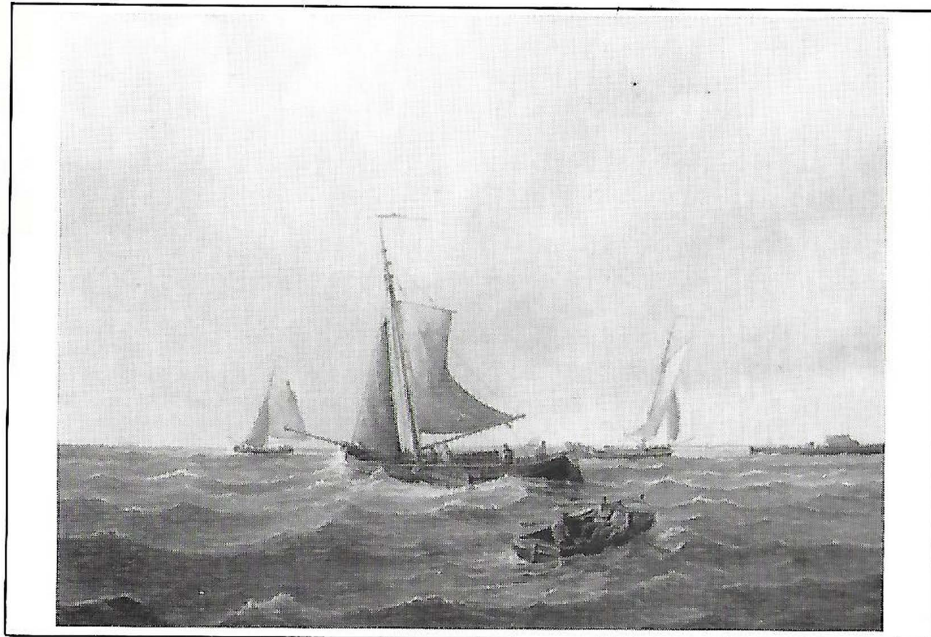
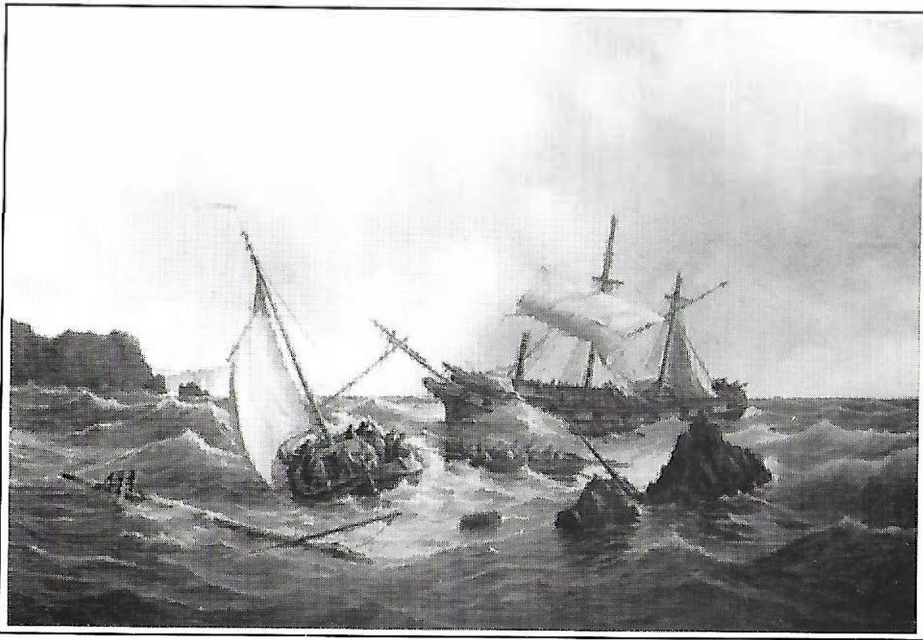
Boven:
Schepen voor
de kust.
Doek, 100 x 130 cm.

maken. Een kenner ziet dat direkt aan zijn werk. De schepen van Peter Sterkenburg hellen onder de druk van de wind op de juiste wijze zoals de wind in de zeilen valt. Zijn rif is bij teveel wind op de goede manier gestoken en zijn schepen liggen in de haven naar behoren afgemeerd. Zijn skûtsje is geheel en al een skûtsje, zijn boomschuit overtreft die van Mesdag.

Peter Sterkenburg is zelf een deel van zijn varende wereld, want zijn zee is geen olieverf meer. Men komt in de verleiding de hand in het schilderij te dompelen. Zijn wolken zijn Hollandse wolken boven het water, helder door de zon doorstraald of samengepakt bij mogelijk onweer.

Een schilderij moet in de romantische stijl van Sterkenburg en met zijn zorgvuldige wijze van schilderen foutloos zijn. De compositie kan wel eens wat minder zijn, maar blijft altijd overtuigend door levensechtheid.

Peter Sterkenburg maakte reizen naar Frankrijk, Engeland en later naar de Verenigde Staten van Amerika om er rond te kijken in de havens en te

Linksboven:

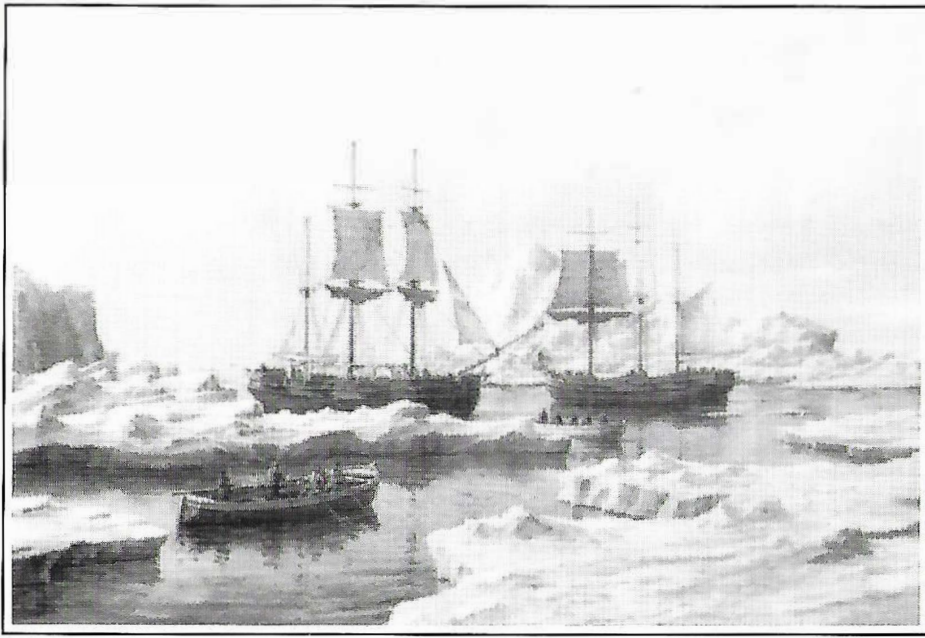
Schipbreuk.

90 x 120 cm.

Linksonder:
Platbodems.
Doek, 50 x 60 cm.

Boven:
Zeegezicht.
Doek, 60 x 90 cm.

studeren, maar zijn grote liefde voor de Nederlandse bruine vloot is altijd dezelfde gebleven. In het buitenland wordt dat herkend. Zijn schilderijen gaan in Europa overal de grens over, ook naar Amerika. Sterkenburg blijft op niveau schilderen in dezelfde stijl. Toch zijn er kleine veranderingen in zijn keuze van onderwerpen. Vroeger zagen zijn zeegezichten er uit of de schepen nog dagen en weken voor de boeg hadden. De schipper zeilden elkaar met een handopsteken voorbij, maar het land was niet of nauwelijks zichtbaar. De tjalken of theeklippers joegen voort onder een stijve bries, met gekat zeil of schuin voor de wind, maar woorden hoefden niet gewisseld te worden. Af en toe dook er in zijn werk een rustige avond op met schepen op het strand in het late zonlicht, rustpunt in een zeilend leven. Dat soort onderwerpen komt nu meer voor in de vorm van havengezichten. Er lopen nauwelijks mensen, maar we zien hun historische bouwwerken en herkennen oude vissersplaatsjes om de oude Zuiderzee of langs de Noordzeekust. Een andere keuze in de historische zin vinden we in

walvisvaarders tussen de ijsbergen en grote schotsen in de sfeer van de oude Harlinger Groenlandvaarders. Schepen, zee en wolken blijven altijd bestaan en in het werk van Sterkenburg zullen zij nooit meer vergaan. In dat opzicht heeft hij veel gemeen met de grote dichter Slauerhoff die, ofschoon in Leeuwarden geboren, ook zeewater in zijn bloed had.

“Ik moet weer op zee gaan, een goed schip en in 't verschiet een ster om op aan te sturen, anders verlang ik niet. Het rukken van 't wiel, 't gekraak van het hout, het zeil ertegen, als de dag aanbreekt over grauwe zee, door een mist van regen.”

Dat Peter Sterkenburg er wat zonniger tegen aankijkt, kunt u zelf gaan zien in Galerie Koster te Schoorl.

Boven:
Schepen in pakijis.
90 x 120 cm.